

Thần Izanagi và nữ thần Izanami

Trong thần thoại Nhật, Izanagi và Izanami là những vị thần đã tạo ra quần đảo Nhật Bản. Hơn thế, cuộc hôn nhân của hai vị còn sinh ra các thần vĩ đại khác trong tín ngưỡng Thần đạo.

Thần đạo.

Và đây là câu chuyện về thần Izanagi và nữ thần Izanami:

Lúc bấy giờ, Trái Đất đã thành hình, nhưng thế giới vẫn hỗn độn, tăm tối lắm. Muốn giúp muôn loài sống đỡ khổ sở, Thiên đình bèn cử đôi vợ chồng là thần Izanagi và thần Izanami xuống trần. Để hỗ trợ Izanagi và Izanami tạo dựng vương quốc, chư thần trao cho hai vợ chồng ngọn giáo thần Ama no Nuboko nạm ngọc.

Nhận bảo vật và trọng trách, Izanagi và Izanami lập tức thực thi thiên mệnh. Từ Thiên đình nhìn xuống, họ chỉ thấy nước biển mênh mông bất tận đang gào thét. Lớp lớp sóng dữ dội chồm lên không ngừng nghỉ, lớp sau mạnh hơn lớp trước, như thể muốn nhào đến tận nơi thánh thần cư ngụ.

“Nếu muốn xuống trần, hai vợ chồng mình cần tìm chỗ đặt chân.” Nữ thần Izanami nói với chồng.

“Việc đó không khó.” Thần Izanagi chọc ngọn giáo thần Ama no Nuboko xuống biển.

Ngọn giáo dài ra, dài ra mãi, cho đến khi chạm đáy vùng biển sâu nhất. Lúc bấy giờ, thần Izanagi, hai tay nắm chặt cán giáo, dùng hết sức mình mà khuấy. Sóng dữ dội đi, nước biển xoáy tròn theo nhịp khuấy của thần. Thần chế ngự cơn thịnh nộ của biển nhẹ nhàng như đầu bếp khuấy nồi canh. Thế rồi thần ngừng tay, và lạ chưa, từ dưới đáy biển sâu thẳm, một khối đất khổng lồ từ từ nhô lên. Nó hóa thành một hòn đảo và được đặt tên là Onokoroshima.

Sau khi làm gió yên biển lặng và tạo ra đảo Onokoroshima, thần Izanagi dắt vợ đi qua Thiên Phù Kiều - chính là cây cầu nối Thiên đình với trần gian. Tới đảo Onokoroshima, hai vợ chồng chống ngọn giáo thần Ama no Nuboko ở chính giữa làm cột trụ rồi dựng nên cung điện, tòa ngang dãy dọc. Sau đó, họ tạo thêm các đảo khác,

dần dà hợp thành quần đảo Nhật Bản với rất nhiều đảo to đảo nhỏ.

Việc xây dựng trần thế tạm ổn, nhưng có quá nhiều chuyện phải giải quyết, hai vị thần làm không xuể. Vậy là họ để ra các thần khác, chia nhau cai quản gió, nước, rừng cây, đất đai...

Nhưng rồi thảm họa xảy ra: khi nữ thần Izanami hạ sinh thần lửa Kagutsuchi, lửa bùng lên dữ dội! Lửa thiêu cháy Izanami rồi lan rộng tứ bề, nhằm nhe hủy hoại vạn vật. Thần Izanagi vô cùng đau khổ nhưng đành rút kiếm chém con trai. Tuy vậy, bởi là lửa nên thần Kagutsuchi bất tử. Những phần thân thể của thần bị chém rơi khắp nước Nhật, hóa thành những ngọn núi lửa. Đó là lí do quần đảo này có nhiều núi lửa đến vậy.

Lại nói, mất đi người vợ yêu dấu, thần Izanagi vô cùng sầu khổ. Thần quyết xuống Âm phủ để tìm Izanami và đem nàng về dương thế. Lặn lội sâu xuống lòng đất tăm tối trong chuyến hành trình đằng đẵng, cuối cùng thần Izanagi cũng đến được một tòa thành khổng lồ, nơi cổng thành là hàng trăm quỷ dữ thay phiên canh gác. Thần Izanagi khéo léo lách qua cửa hậu và lọt vào thành.

Thần tìm được người vợ đã cùng mình dời non lấp bể, cho dù xung quanh tuyền bóng tối, họ ôm lấy nhau, mừng mừng tủi tủi.

Izanami khóc: “Thiếp đã trót nếm đồ ăn thức uống chốn Âm ti, không thể cùng chàng quay về dương gian được nữa. Chàng mau rời khỏi đây đi!”

“Không có nàng, ta sẽ không đi đâu hết.”

Đôi vợ chồng giằng co, kẻ khóc người sầu, vô cùng bi thảm. Cuối cùng, Izanami chịu thua trước quyết tâm của Izanagi.

“Chàng hãy chờ thiếp đến cầu xin Diêm vương, may ra ngài ấy rủ lòng thương mà cho hai ta đoàn tụ. Chàng nhớ đợi ở đây, lâu mấy cũng phải đợi nhé!”

Hai người từ biệt. Izanami biến mất trong bóng tối, chỉ còn lại Izanagi đứng đó đợi chờ. Một canh, hai canh, hay một ngày, một tháng đã trôi qua? Izanagi không thể phân biệt được, bởi dưới Âm phủ, trời đất lúc nào cũng tối đen như mực.

Cuối cùng, Izanagi quá nóng ruột nên trái lời vợ dặn, tự tìm lối vào lâu đài Diêm vương. Trời tối quá chùng, không sao thấy đường, thần bẻ một răng lược làm đuốc. Thần đi qua nhiều gian phòng, cuối cùng cũng thấy bóng hình Izanami.

Izanagi vui mừng chạy đến. Giờ đây, dưới ánh sáng của ngọn đuốc, Izanagi mới tỏ dung nhan vợ. Thần giật mình kinh hãi. Người vợ xinh đẹp năm xưa giờ chỉ còn một gương mặt xám ngoét, thịt da thối rữa và mái tóc dài

mượt ngày còn tại thể nay rụng từng mảng. Đây là tình cảnh của người ở lâu dưới Âm phủ ư?

Izanami nổi giận, trợn mắt, quát lớn: “Quân khốn kiếp, mi không nghe lời ta, giờ mi bắt gặp ta trong lối này, ta không bao giờ trở về dương gian nữa.”

Izanagi sợ hãi tột độ, quay lưng bỏ chạy bán sống bán chết. Lũ quỷ sứ thấy động bèn ráo riết đuổi theo. Izanagi chạy một mạch lên mặt đất, rồi vội vội vàng vàng, thần vắn tảng đá lớn chặn cửa hang, lấp lối duy nhất xuống Âm phủ.

Sau đó, Izanagi ra suối tắm tẩy tủy trần. Từ cơ thể thần sinh sôi thêm những vị thần mới của thế gian. Khi thần rửa mặt, từ mắt trái nhô lên nữ thần Mặt Trời Amaterasu, từ mắt phải nhô lên nam thần Mặt Trăng Tsukuyomi, từ lỗ mũi vụt ra nam thần Bão Tố Susanoo. Đây là ba vị thần cao quý nhất, nổi tiếng nhất của người Nhật, được thờ phụng trên toàn cõi.

Nhưng cũng kể từ đó, Izanagi và Izanami trở nên cừ thù. Izanami nguyện rửa Izanagi và thể mỗi ngày sẽ sai quỷ sứ âm binh lên trần bắt xuống một ngàn sinh mạng. Izanagi và các vị thần khác đành cố gắng mỗi ngày tạo ra một ngàn năm trăm sinh mạng để bù đắp cho nhân gian không chỉ hao hụt mà còn sinh sôi.

Nữ thần Hoa Anh Đào Konohana Sakuya

N

ăm xưa, thần Izanagi tạo ra quần đảo Nhật Bản và sinh nữ thần Mặt Trời Amaterasu từ mắt trái. Sau này, nữ thần Amaterasu trở thành vị thần vĩ đại nhất trong chư thần.

Nữ thần giao cho cháu trai mình là chàng Ninigi sứ mệnh tạo lập vương quốc loài người. Ninigi bắt đầu hành trình, đặt chân đến vùng biển vắng và bắt gặp một thiếu nữ đang dạo chơi. Nhan sắc nàng quả thật lộng lẫy, hoa nhường nguyệt thẹn, vừa rạng rỡ tựa vầng thái dương vừa thanh tao, dịu dàng như đóa hoa chớm nở. Chàng đem lòng ái mộ, muốn ngỏ lời làm quen. Nhưng nhác thấy bóng người lạ, nàng hoảng hốt bỏ chạy. Chàng đuổi theo nàng mãi không kịp. Chàng theo gót nàng đến ngọn núi Phú Sĩ hùng vĩ thì mất dấu.

Ninigi dò hỏi các tiểu thần sống quanh núi, cuối cùng cũng biết thêm đôi điều về thiếu nữ xinh đẹp.

“Ngài không biết ư?” Một tiểu thần ngạc nhiên. “Đó là nàng Konohana Sakuya, nữ thần Hoa Anh Đào - loài hoa đẹp nhất trần gian. Nàng là con gái thần Núi Phú Sĩ, sơn thần Oyamatsumi cao quý. Chúng thần ai cũng rất yêu quý nàng vì nhan sắc và đức hạnh.”

Nghe những lời đó, Ninigi càng yêu Sakuya tha thiết, chỉ mong được cưới nàng làm vợ. Chàng lập tức sắp lễ vật, cậy người dẫn lối đến lâu đài của thần Núi Phú Sĩ Oyamatsumi. Chàng yết kiến chủ nhân của ngọn núi hùng vĩ và ngỏ lời xin kết duyên cùng nàng Sakuya.

Lắng nghe những lời lẽ khiêm nhường, từ tốn của Ninigi, lại được biết chàng là cháu trai của nữ thần Mặt Trời, thần Oyamatsumi ưng lòng lắm, gật nổi...

“Ngài yêu mến và muốn nên duyên vợ chồng với con bé Sakuya nhà lão, chuyện tốt như vậy, lão quả thật không có lí do gì để chối từ. Khổ cái là,” thần Oyamatsumi nói, “Sakuya trẻ người non dạ, sợ không xứng với ngài. Lão có hai con gái, cô cả là Iwanaga, cô thứ là Sakuya. Lão muốn gả cô cả Iwanaga cho ngài, ý ngài thế nào?”

Nói đoạn, thần Oyamatsumi gọi Iwanaga ra tiếp kiến. Chư thần có mặt lúc đó trầm trồ trước dung mạo kiều diễm của nàng. Hai chị em quả thật mỗi người một vẻ, mười phần vẹn mười.

Thế nhưng, trong lòng Ninigi chỉ có bóng hình Sakuya, nên mặc cho ai khuyên giải, chàng một mực xin cưới nàng. Thấy chàng kiên quyết, thần Oyamatsumi đành gạt đầu ưng thuận, cho phép chàng kết duyên với cô con thứ. Hôn lễ của đôi trai tài gái sắc diễn ra linh đình trong cung điện của thần núi.

Hôn lễ vừa kết thúc, chỉ sau đêm tân hôn, nàng Sakuya mang thai. Điều vui mừng ấy ai ngờ lại nhen nhóm cả nỗi ngờ vực và ghen tuông trong lòng Ninigi. Chàng dùng lời lẽ cay độc để ám chỉ vợ không chung thủy. Nổi giận trước lời buộc tội vô căn cứ, Sakuya cho dựng một ngôi nhà biệt lập, tự nhốt mình bên trong, nhất định không chịu nhìn mặt chồng.

Đến ngày lâm bồn, nàng Sakuya hạ sinh ba bé trai, nhưng vẫn chẳng mở cửa. Từ bên trong, nàng châm lửa đốt nhà, nói vọng ra với Ninigi: “Lòng ghen tuông vô cơ của chàng chính là ngọn lửa này. Nếu thiếp có lòng dạ lửa dối, mẹ con thiếp sẽ bị thiêu sống, nhược bằng thiếp trong sạch, mẹ con thiếp sẽ vô sự.”

Ngọn lửa nhanh chóng bùng lên cuốn cuộn, không cách nào dập tắt. Khi ngôi nhà sụp xuống cháy ra tro, thì lạ chưa, Sakuya và các con vẫn sống sót, không bị tổn hại dù chỉ một sợi vải trên người. Lúc này chàng Ninigi đã vô cùng hối hận vì sự ngờ vực của mình, dang tay đón người vợ yêu cùng ba đứa con bé bỏng.